

Monrad: Jeg kan ikke gaa ind paa at behandle Stumper af Finantsloven under Skikkelse af at hjælpe paa Arbejderne. Det er det, jeg er bestemt imod. Naar den høit-ærede Finantsminister forelægger os Finantsloven for indeværende Aar, kan han jo deri optage disse og andre Forslag.

Dinesen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Berg): Den ærede Forslagsstiller har først Ordet.

Tauber: Til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen) skal jeg kun sige, at hans Tal lægger jeg ingen Vægt paa. Naar han fortæller om 3—4000 Familier, da lægger jeg ingen Vægt derpaa. For Øvrigt hørte vi i Gaar af det ærede Medlem, at han var tilbøielig til at give Arbejderne Mursten i Stedet for Brød. Det bliver vel altsaa næppe os, men det ærede Medlem, som hans Anke rammer.

Dinesen: Om Arbejderne have For tjeneste ved Forhandling eller Tilveiebringelse af Mursten eller paa anden Maade, kan vel være dem ligegyldigt. Den Tale af den ærede Ordfører er temmelig meningsløs. Overfor det ærede Medlem (Monrad), der havde saa Meget imod, at der afgjøres Stumper af Finantsloven paa et saadant Lovforslag som det foreliggende, skal jeg tillade mig at bemærke, at i de Bevillinger, der gives, og som Flertallet samstemmer i at give paa dette Lovforslag, er der ogsaa et Stykke Finantslov, thi Bevilling af Statens Midler er lige saa fuldt Finantslov som det Andet. Det forekommer mig derfor, at naar det ærede Medlem af saadanne Grunde lader sig afholde fra at komme til Hjælp i dette Dieblit, da er det af den Art Principrytteri, som de Herrer fra den anden Side talte om i Gaar.

Monrad: Jeg tror, at det er indlysende, at Forslaget, saaledes som det foreligger, er en hel Række Bevillinger til mange forskellige Arbejder — det er Et. En anden Sag er det derimod, at naar en Lov medfører en Udgift, da denne Udgift optages i Loven. Det anses altid at henhøre til Loven og ikke at udgjøre en Bestanddel af Finantsloven. Der udfordres i Virkeligheden ikke megen Overbevielse eller dyb Indsigt for at indse, hvor aldeles ubegrundet den sidste ærede Talers Bemærkning var.

Nei, det kan ikke nytte Noget, at man vil søge at faae Bevillinger, idet de fremstille sig under et Dække af Forsørgelse af Arbejdsløshed. Vi sørgte paa bedste Maade for at forebygge Arbejdsløshed, naar vi overlade det til Kommunerne, og naar vi sætte de af Tidsforholdene temmelig trykkede Kommuner i Stand til at tilfredsstille dette Diemed.

Dinesen: Den ærede sidste Taler sagde lige overfor mig, at vi søgte at dække det, vi vilde have gennemført, med Arbejdsløshedens Dække; det var Bevillinger, som efter hans Mening burde være en Del af Finantsloven. Der kunde være nogen Grund for os Andre til at sige de Herrer, som have opretholdt Visnepolitiken her i Thinget, at de søge at dække over Fortættelsen af denne Visnepolitik ved at stille sig saaledes til det foreliggende Forslag, som de gjøre.

Tauber: Hvis det ærede Medlem, der nu satte sig, i Virkeligheden har — hvad jeg naturligvis maa forudsætte — det Dufte, at der maa blive gjort Noget for Arbejderne, maatte han hellere have afholdt sig fra at kaste alle disse Momenter ind i Diskussionen i dette Dieblit. Jeg tror ikke, at vi fra vor Side i mindste Maade have foregaaet ham med noget Exempel i saa Henseende, tværtimod, vi have søgt ved at bringe Sagen til Landstthinget og eventuelt til et Kælesubvalg at tilveiebringe en Løsning af Sagen. Saadanne Bemærkninger, som vi nu hørte fra det ærede Medlem, kunne kun bidrage til at vanskeliggjøre en saadan Løsning.

Dinesen: Ja, jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem og hans Venner ikke synes om, at vi her i Thinget ikke kunne undgaa at tale om den Visnepolitik og Storpolitik, de have ført i den senere Tid, og jeg kan godt forstaa, at de ikke ønske at blive mindede om, hvad Folgen er blevet af denne Politik. En af Folgerne deraf er denne Arbejdsløshed og denne Nød, som vi nu skulle komme til Hjælp. Jeg fastholder fremdeles, at den naturlige Maade at afhjælpe denne Arbejdsløshed og Nød er ved at give Arbejde, hvor vi have Arbejde at yde. Det forekommer mig unaturligt, at de Herrer, idet de stillede deres Vædringsforslag, ikke tillige stillede Forslag om at ændre Lovforslagets Titel, i hvilken det hedder, at Foranstaltningerne skal være til at modvirke Arbejdsløsheden, men ved det Forslag, som de Herrer have stillet, gjøres der ikke det Mindste i Retning af at modvirke Arbejds-